

γει, ὅτι οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι εἶναι πολλὰ πονηρότεροι τῶν παλαιῶν· καὶ ὅτι ὁ σίτος ἐτιμήθη εἰς τὴν ἀγοράν· καὶ ὅτι πολλοὶ ξένοι ἔρχονται· καὶ ἡ θάλασσα πλέεται καλῶς ἀπὸ τῶν Διονυσίων καὶ ὑστερον· καὶ ἂν ὁ Θεὸς βρέξῃ, θέλουσιν εὐτυχήσῃν τὰ γεννήματα, καὶ ὅτι τὸ ἐρχόμενον ἔτος θέλει γεωργήσῃν τὸν ἀγρόν του· καὶ ὅτι ὁ Δάμιππος ἔστησε μεγάλην λαμπάδα εἰς τὰ μυστήρια· καὶ, Πόσοι εἶναι οἱ κίονες τοῦ ὠδείου, καὶ, Ὅτι χθὲς τοῦ ἡλθεν ἐμετός· καὶ, Ποία ἡμέρα εἶναι σήμερον; καὶ, ἂν τὸν ὑποφέρει τις, δὲν ἀναχωρεῖ, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ λέγῃ, ὅτι τὸν Βοηδρομιῶνα εἶναι τὰ μυστήρια, καὶ τὸν Πυανεσιῶνα, τὰ Ἀπατούρια, καὶ τὸν Ποσειδεῶνα, τὰ εἰς τοὺς ἀγρούς ἐορταζόμενα Διούσια. Πρέπει λοιπὸν νὰ φεύγῃ τις τάχιστα τοὺς τοιοῦτους ἄνθρώπους, καὶ ἀνιστάμενος ν' ἀπομακρύνῃται, ἂν θέλῃ νὰ μένῃ ἀνενόχλητος ἀπὸ πυρετόν. Διότι εἶναι δύσκολον νὰ συνδιατρίβῃ τις μετὰ τοὺς μὴ διακρίνοντας μήτε καταπαύσεως καιρὸν, μήτ' ἐργασίας.—ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ.

ΣΠΑΝΙΑ ΤΙΜΙΟΤΗΣ.

ΚΑΤΑ τὸ διάστημα τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν, ἀπλοῦς τις γεωργὸς, τὸνομα Ῥικάρδος Ἰάξων, ἔκρινε χρεὸς αὐτοῦ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα κατὰ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν· πρὶν ὅμως ἐκτελέσῃ τοῦτο, συνελήφθη, καὶ εἰς περιστάσεις αἰτινες ἀναμφιβόλως ἀπεδείκνυναν τί ἐμελέτα· ὦν δὲ πολὺ τιμιώτερος παρὰ ν' ἀρνηθῇ τὸ σκοπούμενον, παρεδόθη εἰς τὸν ἀστυνόμον, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν φυλακὴν. Ἦτο δὲ αὕτη εἰς τόσον κακὴν κατάστασιν, ὥστε εὐκόλως ἤμπορούσε νὰ διαφύγῃ· ἀλλ' εἰς τὰς χεῖρας τῆς ὑπαρχούσης ἐξουσίας εὐρισκόμενος, ἔκρινεν ἄδικον τὸ νὰ δραπετεύσῃ, στοχασθεὶς ὅτι ἐξίσου ὥφειλε νὰ ἐνδυσθῇ ὅπλα ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, καὶ νὰ ὑποφέρῃ τῆς πράξεώς αὐτῆς τὰς συνεπείας.

Ἀφοῦ ἐκάθισεν εἰς τὴν φυλακὴν ὀλίγας ἡμέρας, ἐξήτησεν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἀστυνόμου νὰ ἐκβαίῃ τὴν ἡμέραν διὰ νὰ ἐργάζεται, ὑποσχόμενος τακτικῶς νὰ ἐπιστρέφῃ τὴν νύκτα. Τόσον δ' ἐγνωρίζετο ὁ ἄδολος αὐτοῦ καὶ φιλοδίκαιος χαρακτήρ, ὥστε ἡ ἄδεια τὸν ἐδόθη ἀμέσως· ὁκτώ δὲ μῆνας ἐξήρχετο κατ' ἡμέραν εἰς ἐργασίαν ὁ Ἰάξων, τακτικῶς τὴν νύκτα εἰς τὴν φυλακὴν ἐπανερχόμενος. Τὸν Μάϊον ἡτοιμάσθη ὁ ἀστυνόμος νὰ μεταφέρῃ αὐτὸν εἰς τὴν κωμόπολιν Springfield, ὅπου ἐμελλε νὰ κριθῇ δι' ἐγκλημα καθοσιώσεως. Ὁ Ἰάξων εἶπεν, ὅτι ἁμαρτία ἦτο νὰ γίνῃ τόσοσ περὶ τόσος κόπος καὶ τόσον περιττὸν ἐξοδόν· ὁ ἀστυνόμος δὲν ἦτο χρεῖα νὰ τὸν συνοδεύσῃ, καθότι αὐτὸς καὶ μόνος ἠμπόρει νὰ ὑπάγῃ.

Πάλιν ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὸν λόγον τοῦ δεσμίου· ἐξεκίνησε δὲ μόνος νὰ παρουσιασθῇ διὰ κρίσιν καὶ βεβαίαν κατάκρισιν. Καθ' ὁδὸν ἐπρόφθασεν αὐτὸν εἰς τὰ δάση ὁ κύριος Edwards, μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς Μασσακουσέττης, τὸ ὅποιον, κατὰ τοὺς χρόνους

Ὁ κύριος οὗτος ἠρώτησεν αὐτὸν ποῦ ὑπῆγαιεν. Ἐἰς Springfield, ἀπεκρίθη, νὰ κριθῶ διὰ τὴν ζωὴν μου.

Φθάσας εἰς τὴν κωμόπολιν, ἐκρίθη, εὐρέθη ἔνοχος, καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον· ἐξητήθη τότε ἔλεος παρὰ τοῦ συμβουλίου. Ὁ πρόεδρος ἠρώτησεν, ἂν ἔπρεπε νὰ συγχωρηθῇ ὁ κατάδικος. Ἡ ὑπόθεσις, εἶπεν εἰς τῶν ῥητόρων, εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον ἐναργεῖς· ἡ πράξις ἀναντιρρήτως ἦτον ἐγκλημα καθοσιώσεως, ἔχομεν δὲ ἀπόδειξιν ἐντελεστάτην· ἐάν ἐλεήσωμεν τοῦτον, δὲν βλέπω, τὸ κατ' ἐμὲ, πῶς ἔμποροῦμεν νὰ καταδικάσωμεν ἄλλον ὅποιονδήποτε. Ὀλίγαι κυβερνήσεις ἐνόησαν πόσον δίκαιον καὶ πολιτικὸν εἶναι τὸ ἐλεεῖν· ἡ σκληροκάρδιος γνώμη συνεφώνει μετὰ τοῦ καιροῦ ἐκείνου τὴν διάθεσιν, καὶ τὰ μέλη ἀλληλοδιαδόχως ἔστειραν εἰς αὐτήν, ἕως οὗ ἡλθεν ἡ ἀράδα τοῦ κυρίου Edwards νὰ ὁμιλήσῃ. Ἀντὶ δὲ νὰ προφέρῃ γνώμην, ἰστόρησεν ἀπλῶς τὰ τῆς παραδόξου διαγωγῆς τοῦ Ἰάξωνος, καὶ τὸ μετ' αὐτοῦ συναπάντημα εἰς τὰ δάση.

Πρὸς τιμὴν τῆς ἀνθρωπότητος, οὐδεὶς εὐρέθη νὰ ἐξασθενίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα διὰ μιᾶς τῶν ξηρῶν ἐκείνων νομικῶν παρατηρήσεων, αἰτινες, ὡς ἀνεμοστρόβιλος τῆς ἐρήμου, μαραίνουσι τὴν καρδίαν, εἰς τὴν ὁποίαν φθάσῃ. Τὸ συμβούλιον ἤρχισε νὰ διατάξῃ ὅτι δ' ἐν ἀπὸ τὰ μέλη ἐτόλμησε νὰ εἶπῃ, ὅτι ἄνθρωπος τοιοῦτος δὲν ἔπρεπε βέβαια νὰ σταλθῇ εἰς τὴν ἀγχόνην, τὸ φυσικὸν αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπερίσχυσε, καὶ συγχώρησις ἐδόθη πάραυτα. Τόσον ἀληθεύει ὅτι εἶναι φρόνησις ἡ τιμιότης.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΔΑΜΑΛΙΣ.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ τις Ἀγγλὸς ἀπέδειξεν ἐσχάτως, ὅτι ἡ εὐλογία καὶ ἡ δαμαλὶς ἔχουν τὴν αὐτὴν καταγωγὴν, καὶ ὅτι ἡ τελευταία εἶναι εὐλογία μεταδομένη εἰς τὴν ἀγελάδα. Αὐτὸς οὗτος ἐνωφάλμισεν ἀγελάδας μετὰ τὴν ἔλθῃ τῆς εὐλογίας, τῆς ὁποίας αἱ ἐπὶ τῶν ἀγελάδων φλύκταιναι ὁμοιάζαν μετὰ τὴν ἐπιδερμίδα τῆς δαμαλίδος. Θέλων δὲ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τοῦτο, ἐνωφάλμισε βρέφη μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀγελάδας ἔλθῃ, ὡς ἀνωτέρω τεχνικῶς μολυνθείσης, ὅθεν ἀνεφύη ὡραία καὶ φυσικὴ φλυκταινικὴ δαμαλὶς· πρὸς ἀποχρῶσαν δὲ ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, τὰ αὐτὰ βρέφη ὑπεβλήθησαν εἰς ἐνωφάλμισιν μετὰ εὐλογίαν, καὶ δὲν προτεβλήθησαν ἀπὸ τὸ μόλυσμα. Ἐπομένως εἰσοσιπέντε κατὰ συνέχειαν ἐνεργήθησαν ἐνωφάλμισεις μετὰ τὸ ν' ὄν φάρμακον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ὀνομασθῇ εὐλογώτερον ποικίλη δαμαλὶς, καὶ ἀνεφύησαν αἱ εὐχαριστότεραι φλύκταιναι.

Ὅσάκις λοιπὸν ἡ εὐλογία ἀναφαίνεται βιαία εἰς τόπους, ὅπου εἶναι ἀδύνατος ἡ προμήθεια δαμαλίδος, ἔμπορεῖ νὰ ἐνωφάλμιζται μία ἀγελάς μετὰ εὐλογίαν, καὶ τὸ θανατηφόρον τοῦτο δηλητήριον, τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ὀλέθριον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, μεταβάλλεται εἰς γλυκὺ ρευστόν, ἱκανὸν νὰ διαφυλάξῃ ἐκ τοῦ μαιφόνου